

Juryverslag Poëziedebuutprijs 2020

Iduna Paalman: *De grom uit de hond halen* (Querido)

'Er is nog niets aan de hand' luidt de eerste zin op de achterflap van *De grom uit de hond halen*. Het is de aftrap van een onheilspellende, poëtische zinding, een debuut lang. Want met de blik van een bezorgd flaneur beschrijft Iduna Paalman zowat alle mogelijke risico's in haar nabije omgeving en toekomst. Besmetting, kwetsuur, blikshade: de ambitie lijkt aanvankelijk om het allemaal te voorkomen, maar de lat ligt hoger dan het status quo. Er is een verlangen naar op z'n minst de mogelijkheid van een veilig oord. Paalman laat ons subtiel wennen aan dat verlangen: waar ze eerst over een gedoemde wereld lijkt te dichten, maakt ze gaandeweg de kwetsbaarheid zichtbaar van een wereld die de moeite waard is om te beschermen. Haar blik heeft veel weg van een bliksemafleider die de inslag moet vermijden.

Paalman dicht met een *cool* die het niet moet hebben van grote, vormelijke experimenten, wel van grote beheersing. Het contrast tussen de beklemming, de nieuwsgierige observaties en talige precisie houdt de lezer alert.

Peter Prins: *Contouren voor verderop* (Uitgeverij crU)

Op te veel 'ik' zal je de dichter Peter Prins niet gauw betrappen. In zijn haast zakelijk gecomponeerde debuut rijgt hij de motieven consequent aan elkaar. Hij richt de blik naar buiten met uitzichten en inzichten, kleuren en coördinaten. Dat je je bij zo'n doorgedreven ritmische vormelijkheid als lezer toch betrokken voelt, heeft alles te maken met het filmische karakter van de poëzie. Cijfers hullen zich in mysterieuze 'getallensymboliek', personages bevolken een uitgesproken zinnelijke wereld en kleuren kleuren alle beelden in.

Peter Prins heeft zich door de briefvorm en de terugkerende motieven een strakke structuur en selectie opgelegd. Samen met de eenvoudige en toch doordachte vormgeving vormt *Contouren voor verderop* een wereld waarin elk detail klopt.

Sis Matthé: *persoonlijk geraakt* (het balanseer)

Wie is de persoonlijkheid in de titel *persoonlijk geraakt*? Over de dichter kom je op basis van deze bundel niets te weten. Dat is natuurlijk geen toeval. Sis Matthé lijkt graag een spel te spelen met verwachtingen: hoe persoonlijk ook de aanzet, net zoals in het debuut van Peter Prins schuwt Matthé te grote bekentenissen. In deze compacte, mooi vormgegeven bundel staat de zoektocht naar identiteit nochtans centraal. 'Ik wervel in een klap mijn rug uit, / geraak erdoor gedragen./ Dit kan mijn leven zijn.' De mogelijkheid van een 'ik' dat zich laat raken door een persoonlijkheid pulseert als een ademhaling doorheen dit debuut. Een cadans waarin de trefzekere stijl van de dichter zich wonderwel laat rijmen met de twijfels die hij oproept.

Jens Meijen: *Xenormorf* (De Bezige Bij)

Stilistisch leverde Jens Meijen het voorbije jaar ongetwijfeld het meest ontregelende debuut af. Met zijn dwingende ritme en register verleidt hij de lezer om deel te nemen aan zijn avontuur. In denkende en fantasierijke gedichten tast hij de grenzen van de kitsch af en dicht ons daarmee een betekenisvolle, zinnelijke blik op zijn realiteit. Die blik is weids, de dichter staat midden in de wereld en zijn poëzie absorbeert zo dankbaar politieke en culturele referenties. *Xenormorf* is vaak fel, soms prikkelend en houdt de lezer vaak en graag een spiegel voor. Een bundel met een welkome vaart in een jaar waarin de wereld even tot stilstand kwam.

Ondanks het feit dat er slechts vier genomineerden mogelijk zijn, wenst de jury graag een **eervolle vermelding** voor het debuut *Ik tape je een bed* van Mahlu Mertens (Uitgeverij De Zeef). Mertens brengt naturel en complexiteit samen tot een pretentieloos en beloftevol debuut.

Namens de juryleden:

Sarah Vankersschaever (voorzitter)

Hans Vandevoorde

Maud Vanhauwaert

Tineke De Meyer

Matine Vandermaes

namens

deAuteurs,

.....
voor auteurs, door auteurs